

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

23. De quodam viro Constantinopolitano nobilissimo, cui pater moriens, Dominum Iesum Christum reliquit curatorem facultatibus suis pene omnibus, filio consentiente, in pauperes erogatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

*Novus Moscu cap. 175. Prati spiritualis. Glycas
parte 4. Annalium. De Zenone Imperatore viro
eleemosynario.*

CAP. XXII.

Narrauit nobis quidam patrum de Zeno-
ne Imperatore, dicens, quod mulierem
quendam in filia ipsius iniuriosè tractauerit.
Illa autem vacabat in templo domine nostrae
Dei genitricis, orans eam, & deprecans, &
cum lachrymis dicens: Vindica me de Zeno-
ne Imperatore. Cum ergò multis diebus hoc
feceret, apparuit ei sancta Dei genitrix, di-
cens: Crede mihi mulier, ultionem tuam sæpè
facere volui, sed manus eius prohibet me.
Erat enim valde misericors, & eleemosynas
faciens.

*Novus Moscu cap. 201. Prati spiritualis. De quo-
dam viro Constantinopolitano nobilissimo, cui pa-
ter moriens, Dominum Iesum Christum reliquit
curatorem, facultatibus suis penè omnibus, filio
consentiente, in pauperes erogatis.*

CAP. XXIII.

Narrauit quidam patrum dicens: Adscen-
di aliquando Constantinopolim cuius-
dam necessitatis gratia. Cumque in Ecclesia
sederem, ingressus est quidam secularis, maxi-
mè illustris, atque fidelissimus. Is cum adspe-
xisset me, accedens salutavit cum omni chari-
tatis officio. Et post salutationem sedit iuxta
me, & cœpit interrogare de his, quæ pertine-
rent

rent ad animæ salutem. Cumque ergo illi
cerem, quod his, qui ritè terrena disponunt,
caelestia quoque donarentur. Bene, inquit,
ter, dixisti. Nam verè beatus est, qui ipse suam
in Deum ponit, & seipsum totum committit
Deo. Et dicebat: Ego filius fui cuiusdam secula-
ris gloria clarissimi. Erat autem ipse pater
meus eleemosynis maximè deditus, & pluri-
mà pauperibus distribuebat. Die ergo quodam
vocavit me, & ostendit mihi omnes pecunias
dicens: Fili, quid tibi gratius est, ut tibi dimittam
tam pecunias istas, an Christum curatorem
tuum? Ego, cum placerent mihi, quæ faciebatur,
respondi me Christum malle. Istæ enim omnes
prætereunt, & hodie non sunt, & cras non erunt,
Christus autem manet in æternum. Quod
ille cum audisset, omnia iam libere, & libera
manu pauperibus erogabat, ita ut mones pecu-
nia admodum mihi relinqueret. Ego autè in
pauper effectus, humilis procedebam, spem
meam habes in Christum, cui me ille relique-
rat: Erat autem alius quidam dives valde, &
primarius, habens uxorem fidelem Christum,
& timentem Dominum, habebat autem & fi-
liam unicam. Dixit ergo illa viro suo: Hanc
solam habemus filiam, tantaque bona nobis
largitus est Deus. Cuius ergo rei indiget? si
quaesierimus dare illam alicui primario & di-
viti, qui non sit bonis moribus, affliget eum
semper, quaeramus illi virum humilem, & ti-
mentem

mentem Dominum, qui secundum Deum il-
 lum diligat & foueat. Qui dixit illi: Rectè di-
 xisti. Perge ergo in Ecclesiam, & ora intentif-
 sime, atque illic reside, qui primus ingres-
 satus fuerit, hic illi à Domino missus est spòsus.
 Interigitur, vt vir iusserat eius. Cumque oras-
 set, & sederet, ingressus sum ego primus. Mit-
 tens ergo illa seruum suum continuò accersit
 me, cœpitque interrogare dicens, Vnde es?
 Ego autem dixi illi: Ex hac ciuitate sum talis
 filius. Dixit autem mihi: Illius eleemosynarij?
 Et dixit, Ita, illius sum filius. Tunc ait mihi:
 Habes uxorem? Et dixi: Non, narrauique illi,
 quæ mihi dixerat pater meus, & quæ ego re-
 sponderam ipsi: illa verò glorificans Domi-
 num, ait: Ecce bonus curator tuus misit tibi
 uxorem, & pecunias, vt utaris vtrisque cum ti-
 more Dei. Deditque mihi filiam suam, & pe-
 cunias. Ego autem oro, vt patris mei viam vs-
 que in finem teneam.

Gregorius Turonen. li. 2. ca. 24. historia Francorum.

*De Ecdicij senatoris liberalitate in pauperes, &
 diuina in eum omni q; eius posteritas remuneratione.*

CAP. XXIV.

TEmpore Sidonij Episcopi magna Bur-
 gundiam fames oppressit. Cumque po-
 puli per diuersas regiones dispergerentur, nec
 esset vllus qui pauperibus alimoniam largi-
 retur, Ecdicius quidam ex senatoribus hu-
 ius propinquus, magnam tunc rem in Deo confi-